

Sygn. akt: I 1 C 1679/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Jędrzejewski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Izabela Pisarska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa U. (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. Oddala powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości. .

Zarządzenia:

1. Odnotować w rep. C
2. Odpis wyroku doręczyć pełn. powoda i pozwanemu z pouczeniem o sprzeciwie
3. Akta z wpływem lub za 21 dni

UZASADNIENIE

Powód U.(...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 1.868,30 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanego wynika z umowy zawartej w dniu 22 kwietnia 2013 r. między pozwanym a (...) S.A. na mocy której pozwany uzyskał od tego podmiotu określoną kwotę pieniężną. Przedmiotowa wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 25 września 2015 r. została przeniesiona na powoda.

/pozew – karty 2-3/

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, jak również prawidłowo poinformowany o miejscu i terminie rozprawy nie stawił się na rozprawę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2013 r. pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. a pozwanym M. K. została zawarta umowa pożyczki gotówkowej nr (...) na okres 60 tygodni tj. co najmniej do czerwca 2014 r. w ramach której pozwany otrzymał kwotę 2.000zł.

Dowód : umowa k. 3

W dniu 25 września 2015 r. pomiędzy (...) spółką w L. a powodem U. (...) z siedzibą w W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności. W elektronicznym załączniku do tej umowy wskazano m.in. wierzytelność M. K. wynikającą z umowy na kwotę 1.650,63 zł.

/dowód : umowa k.4-6 i wydruk k. 10 /

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą do wydania wyroku zaocznego w sprawie jest zgodnie z art. 339 § 1 kpc nie stawienie się pozwanej na rozprawę albo mimo stawienia się nie branie udziału w czynnościach. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 230 kpc gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd **mając na uwadze wyniki całej rozprawy**, może te fakty uznać za przyznane.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego fakturami na kwoty których dochodzi, charakter umowy jaka łączyła strony, jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty kwoty takiej jak wskazana w pozwie od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniebdaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniebdania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego, rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, ale nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 9 lipca 2018 r. do art. 117 kc został dodany § 2¹ o brzemieniu „Po upływie

terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi”. Zgodnie z art. 5 ust. 4 tej ustawy „Roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”

Wobec nie wykazania (a nawet wskazania) przez powoda daty wymagalności dochodzonej niniejszym roszczeniem w ocenie Sądu należało ustalić, iż wierzytelność dochodzona niniejszym powództwem najpóźniej wymagalna była od dnia 30 czerwca 2014 r., a więc w dniu zakończenia umowy. Od tej też daty należy liczyć wymagalność roszczenia.

Nie ulega wątpliwości, iż wierzytelność powstała w ramach prowadzonej przez (...) S.A. działalności gospodarczej polegającej na udzielaniu klientom (konsumentom) pożyczek. Fakt sprzedaży wierzytelności nie zmienia jej charakteru. Powoduje to, iż zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia związane z działalnością gospodarczą przedawniają się po upływie lat trzech.

Z uwagi na treść przepisu art. 117 § 2¹ kc roszczenie to po upływie okresu przedawnienia nie może być w stosunku do konsumenta dochodzone.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo na mocy art. 117 § 2¹ kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis uzasadnienia doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda
3. Przedłożyć z wpływem lub za 20 dni.